Ч. 21. Пятниця 27 січня (9 лютого) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Що дальше на Угорщині?

Нині нема вже сумніву, що мадярска коаліция а головно єї проводирі робили тиху революцию і хотіли Монарха позбавити верховної власти над угорским войском. Як би їм то було удало ся, як би Монарх був згодив ся на жадане коаліциї і як би верховна власть над угорским войском перейшла була на угорский парлямент, значить ся на верховодячу в нїм коаліцию, то проводирі єї, маючи войско в своїх руках, готові би були диктувати Монарсї свою волю. Того однак они не осягнули своєю досп тихою революциєю. Але тепер насуває ся важне питанє: що дальше буде? Що зробить коаліция в виду рішучої відмови Корони і що зробить правительство? На се питанє не можна ще тепер дати зовсїм ясної і певної відповіди, але то лиш можна зазначити, що стоїмо перед важними подїями, які мусять вже в найблизших днях відбути ся. Положенє стало такого рода, що мусить конче сяк або так рішити ся, бо анї дальші переговори не можливі анї дотеперішні відносини на Угорщинї не дадуть ся вже удержати. Отже важне насуває ся тепер питанє: що зробить коаліция а що зробить правительство?

Як доносять з Будапешту до Fremdenblatt-у, коаліция буде й дальше вести свою акцию, а після загального погляду на Угорщинї розпічне она борбу на ново. Управляючий комітет коаліциї мав вже вчера (в середу) зібрати ся на параду, щоби уложити маніфест до народу, в котрім має бути умотивований дотеперішний спосіб борби сполученої лївиці і має бути зазначено, що нарід ждуть тяжкі часи і длятого мусить він тепер солїдарно витревати в борбі. В пятницю зберуть ся поодинокі партиї, належачі до коаліциї на повне засїданє. Проводир кождої поодинокої партиї подасть членам зміст тих нарад, які вели ся в управляючім комітетї з нагоди мирових переговорів, а крім того вишле партия независимости на місце Уґрона і ґр. Зічого двох нових членів до управляючого комітету.

Деякі коаліцийні ґазети доносять, що в найблизших днях можна сподївати ся нового розпорядженя Корони. Президент бар. Феєрварі, котрий має виїхати до Відня і бути там на авдиєнциї у Цїсаря, предложить Монарсї дотичні проєкти правительства. Ті проєкти уложено вже на оногдашній радї міністрів. Як зачувати, має кабінет на жаданє Монарха бути стабілїзований.

Кабінет предложить мабуть Королеви насамперед розвязанє парляменту. Що до угод торговельних, то кабінет постановив вже на давнїйшій радї міністрів ввести їх в житє в дорозї розпорядженя, бо оба правительства монархії що до того звязані умовами, заключеними з чужими правительствами. В політичних кругах розповідають собі впрочім ще й ту вість, що оногдашна рада міністрів займала ся ще й тою справою, чи не треба би предложити Монарсї димісию цїлого кабінету. В сїм случаю припускають, що Корона не приняла би знову тої димісиї і поручила би кабінетови Феєрваріго дальше веденє діл.

Супротив вісти розпущеної коаліциєю о подорожи президента міністрів бар. Феєрварі'го, доносять однак з уповажненої до того сторони до „Fremdenblatt-у“, що подорож президента міністрів до Відня в найблизшім часї не єсть намірена а так само не можна сподївати ся і королївского маніфесту. Рада міністрів, котра оногди була зібрала ся, не скінчила ще своїх нарад і буде їх тепер вести дальше, щоби остаточно ухвалити всї міри, які міністерство наміряє завести, щоби в виду надходячих подій забезпечити функционованє державної машини. Досп, здаєсь, постановлено лиш то одно, щоби палату послів відрочити і в сїм роцї вже не скликати. Аж коли рада міністрів по-

3)

На Кавказї.

Після дра Вірта, дра Райна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Дорога аж до самої Москви досить скучна і однообразна; але на кінци жде нас справдешна несподїванка. Москва! Зараз на перший погляд пізнає чужинець, що се величезне місто зовсїм не таке як денебудь в західній Европі; оно одиноке в своїм родї і другого подібного нема нїгде в цїлім сьвітї. Чи глянемо на него зараз із Смоленьского двірця, на котрий заїзджаємо, чи переїдемо ся по єго вузких карколомних улицях в легкій кібітцї, що жене вихрами, чи подивимось на него як Наполеон в 1812 р. із Воробєвої гори, всюди представляє ся она нам як величаве, красне і богате місто, всюди поблискують ся в сьвітлї сонця яких 2000 золотих, синих, білих, червоних та зелених бань та виднїє ся здалека цїле море ріжнобарвних криш. Місто лежить серед красних городів і парків над рікою Москвою, котра кількома закрутами підходить аж під саму середину міста, під Кремль.

А яке житє в сїм містї, який рух, яка ріжнородність типів і ноші! Тут на розмірно малім місци сходять ся два великі сьвіти, Азия і Европа, і се іменно надає головний характер Москві. Тут посеред европейскої ноші можна побачити замащені кожухи Кірґізів і Калмуків, фантастичні уніформи козаків і Черкесів; на торговицях і базарах стрічаємо Вірмен і Циганів, Башкирів і Татарів; зі всїх сторін великої держави сходить ся тут величезна мішанина народів, почавши від найчистїйшого типу кавкаскої раси аж до найчистїйших Монголів; водоноси і продавцї лїмонади та чаю з привязаними з переду самоварами, православні сьвященики з довгим волосєм спадаючим аж на плечі і в довгих та широких ризах, робітники в червоних сорочках і синих кафтанах — то найважнїйші типи, які зараз в першій хвили впадають чужинцеви в очи.

Як оріґінальні люди так оріґінальна і будова самого міста, котра показує наглядно, як розвивала ся Москва постепенно довкола і які часи переживала. Нинїшна Москва то найперше фабричне і торговельне місто в Росиї. Тут все нинї виробляють, чого лиш душа забажає, але о асфальтї як би ще нїчого не знали і улицї шутрують дрібним острим камінєм, а хто хотїв би піти на Воробєву гору, щоби звідтам придивити ся місту, то мусить таки добре уважати, щоби де не застряг в болотї. Але хоч і як брудні та болотнисті улицї, то тим пишнїйші і величавїйші будівлї коло них. Москву не будували так як Петербург після волї і пляну одного могутного самовладника; борба з ворогом дала їй початок. Місто розрастало ся відтак сотками лїт від середини довкола, зразу зі взглядів стратеґічних, пізнїйше з потреби господарскої. Сипано довкола вал за валом, ставлено мур за муром; насамперед був татарский Кремль, а відтак зробило ся кругом коло него хіньске місто нинїшний Кітай-город. Довкола сих двох частий міста так сказати би наросло кругом біле місто Бєлой-город, обведений муром а за сим наросло з часом знов трете колесо Земляний город. Там, де давнїйше були мури і вали, пороблено нинї улицї і бульвари, котрі ще й тепер показують наглядно, як місто колись розрастало ся. Лиш ще денеде старі ворота нагадують, що Москва була кріпостию, а грубі, на двайцять метрів високі мури Кремля зі своїми 21 баштами мають нинї ще лиш естетичне, але вже не войскове значінє. Але живописний вид старої кріпости понад морем домів і тисячами зелених, синих та золотих бань єсть так величавий, робить так показне враженє, що таки конче треба притакнути, коли Москвич з гордостию каже: Понад Москвою єсть ще Кремль, а понад Кремлем ще лиш небо.

Кремль то серце Москви, то гордість кождого Росиянина, мимо того, що тут кожде місце зрошене людскою кровю. То найстарша часть міста, положена на Боровицкім горбі, що підниває ся на 43 метрів понад ріку Москву. Він творить неправильний пятикутник, котрий має 2 кільометри довкола. Пятьма воротами входить ся на Кремль, в котрім містять ся лиш палати, церкви, монастирі, державні будинки і памятники а між сими й памятник царя Александра II. Лиш з відкритою головою можна переходити через Спаскі ворота від сторони Червоної площі, бо такий був ненарушимий приказ, виданий царом Алексієм Михайловичем перед більше як чвертию тисячки лїт. Хто необачний того не зробив, мусїв перед недалекою каплицею бити сто покло-

рішить всї свої зарядженя, поїде бар. Феєрварі знов до Відня, щоби там предложити тоті ухвали.

Вісти політичні.

З Ради державно. — Болгария і Чорногора. — Події в Росиї. — Конференция в Альґесірас.

Палата послів залагодила вчера в другім читаню цїлий закон о обезпеченю приватних урядників. Внесенє, щоби передати комісиї резолюцию пос. Штайна, взиваючу правительство, щоби при видаваню виконуючих розпоряджень для нової інституциї приняло нїмецку мову за урядову, відкинено 122 голосами против 104. Підчас голосованя прийшло до острої перепалки межи социялїстами а Всенїмцями, котрі виступили против тамтих, що они не голосували за резолюциєю. Чеські посли знов виступили були остро против віцепрезидента Кайзера з закидом, що не дзвонив перед голосованєм над тою резолюциєю. Др. Кайзер відповів, що в сім случаю поступив так як і завсїгди.

Мінїстер справ внутрішних Біляндт-Райдт відповідав на інтерпеляцию в справі відобраня маґістратови в Триєстї справ полученого круга дїланя. Мінїстер сказав, що то не єсть анї вотум недовіря для бурмістра, анї не єсть то вимірене против міста, а правительство просто мусїло виделєґувати радника намістництва до сповнюваня тої функциї длятого, що урядники міскі брали участь в демонстрациях против держави а декотрі були вмішані навіть в звістну аферу бомб.

В комісиї правничій при нарадї над законом о авскультантах заявив мінїстер скарбу Козель, що змаганєм его єсть скоротити час безплатної служби. Управитель мінїстерства справедливости Кляйн сказав, що правительство увзглядняючи бажаня комісиї, готове теперішне число безплатних авскультантів зредукувати із 119—59 через утворенє 60 нових ад'ютів. По довшій дискусиї ухвалено тревати при жаданю законної постанови, що авскультанти від дня вступленя мають побирати ад'ютум а то в виду приреченя правительства що до утвореня 60 ад'ютів.

З Відня доносять, що президент мінїстрів др. Ґавч предложив Цїсареви виготовлений вже ним проєкт реформи виборчої, а Цїсар розпочав сейчас его студиювати. Нинї мав др. Ґавч бути на авдиенциї у Монарха, щоби почути від него его гадку а проєктї. В добре поінформованих кругах парляментарних зачувати, що, правительственний проєкт реформи виборчої буде вже може в найблизший понедїлок або ві второк предложений парляментови.

До „Voss. Ztg.“ доносять з Софиї: На тайнім засїданю собрания здала призначена до того комісия звіт о зелїзнім станї войскових маґазинів і успокоїла членів собрания о готовости до війни. Комісия мала однак висказати погляд, що для піднесеня готовости до війни треба ще буде кредитів. До тої самої ґазети доносять з Цетиня, що кн. Никита казав ставити форт на вершку дороги, що веде з Котару до Цетиня, котрий буде узброєний трома позицийними пушками. Місце, на котрім має станути форт, має для Чорногори історичне і стратеґічне значінє. Там знаходить ся гріб Петровича, предка чорногорскої династиї. Звідтам єсть ще послїдний величавий вид на австрийску кріпость Котар і на Котарский залив (Bocche di Cattaro) а пушки з того форту могли би кидати кулї аж до Котару. Чорногора працює також над збільшенєм своєї артилериї. Наслїдник престола кн. Данило, котрий недавно тому перебував у Франциї, оглядав там фабрику пушок Шнайдера в Кризо, де в его присутности відбували ся проби в стріляню. Князь заявив, що може й Чорногора зробить мале замовленє у фабрицї. З Франциї має кн. Данило поїхати до Анґлїї, щоби там з припорученя свого батька розвідувати ся в справі затягнепозички.

Характеристикою теперішного положеня в Росиї то взаїмні репресиї: власти державні метять ся за революцию безпощадно навіть на зовсїм невинних людях, а революционери, де можуть, убивають достойників державних, войскових і цивільних. В прибалтийских провінциях страчено від часу вибуху революциї аж доси звиш 1200 осіб на основі воєнного суду, а кілько без того, того ніхто не знає. У Віндаві перед кількома днями окружили драґони дім, де мав радити робочий комітет социяльної демократиї. Комітет той застали дійстно в однім з помешкань. Драґони і полїция почали зараз всїх бити без милосердия. Студента полїтехнїки в Ризї побили так, що він до кількох годин помер. Молоду дївчину іменем Ріттер, котру там арештували, віддано жовнїрам. Учителя Фернеста побили, а відтак казали єму втікати, коли-же він послухав і пустив ся дійстно втікати, его застрілено.

Вість, мов би ґен. Ґродеков мав стати намістником Всходу, єсть безосновна, посада намістника далекого Всходу взагалї не буде відновлена. — „Нов. Время“ доносить з Тифлїса, що єсть безсумнївний доказ вини дотеперішного ґубернатора в Кутаїсї, Старосельского і віцеґубернатора Кіпшідзе в справі послїдних розрухів на Кавказї. — „Бірж. Ведом.“ доносять, що давний поліцмайстер в Севастополи, Попов, котрого усунено з его становища за то, що без причини казав стріляти до людий, одержав таку саму посаду у Феодозиї. Згадана ґазета додає до сеї вісти, що доси ще у Феодозиї спокій.

З Альґесірас доносять, що адмінїстрация марокканьского банку має бути поручена чотиром директорам: одному Нїмцеви, одному Анґлїйцеви, одному Французови і одному Іспанцеви. Межинародна контрольна комісия має контролювати лиш тоті суми, які будуть видавати ся на реформи в Марокку, впрочім банк буде независимий. (Ага! Буде можна господарити і до власних кишень до спілки.)

Новинки.

Львів, дня 8-го лютого 1906.

— **Є. В. Цїсар** удїлив з своїх приватних фондів комітетови будови римо-кат. костела в Батятичах, жовківского повіта, 200 К запомоги.

— **Є. Е. п. Намістник** гр. Андрей Потоцкий повернув з Відня до Львова.

— **Іменованя.** Іван Пешковский, управитель народної школи в Каміцї Стр. і Іван Середа управитель народної школи в Радехові, іменовані провізоричними шкільними інспекторами окружними в IX. кл. ранґи, перший для городеньского, другий для турчаньского округа.

— **Важне рішенє.** Навязуючи до рішеня адмінїстрацийного трибуналу, що право видалюваня з громад на основі закона з 5-го марта 1862 р. відносить ся лише до постійно замешкалих, а не до перебуваючих хвилево, мінїстерство справедли-

---

нів. Та ще й нинї міг би хтось почути на собі чиюсь важку руку, хто би глумливо спротивив ся волї самодержця та історичному переказови. Сею брамою в'їздив давними часами в цьвітну недїлю патріарх на ослї, котрого цар вів за поводи. Понад сею брамою єсть чудотворна ікона, що прославила ся чудесами підчас борби з Татарами.

А таких чудотворних ікон, представляючих велику вартість, єсть в Москві богато. В Успеньскім соборі на Кремли єсть чудотворний образ Владимірскої Матери Божої, котрий, як кажуть, намалював сьв. евангелист Лука, а котрий прославив ся побідою над Тамерланом. Рами того образа, вкриті дорогоцїнними каменями, представляють вартість 200.000 рублїв (500.000 корон). В Благовіщеньскім соборі єсть образ Матери Божої з Дону, котрий носив Борис Ґодунов підчас битви з Татарами під мурами Москви, а котрий Французи порубали шаблями, вибираючи з него дорогоцїнні камені. В жіночім монастири на Кремли був чудотворний образ Матери Божої Казаньскої, котрий, як вже звістно, вкрали якісь злодії і знищили. Але найславнїйший із всїх то чудотворний образ Матери Божої Іверскої, що знаходить ся в каплици коло Іверскої брами на Кремли; єсть то копія чудотворної ікони Іверского монастия на Атоньскій горі (на Балканьскім півострові). Цїла корона сеї Матери Божої єсть зроблена із самих диямантів. Образ сей, хоч лиш копія другого чудотворного, єсть так славний, що цар, коли приїде до Москви, то іде передовсїм поклонити ся Іверскій чудотворній Матери Божій, а богаті люди в случаях недуги кажуть привозити собі его до дому, щоби на него подивити ся. Розуміє ся, що то можуть зробити собі лиш богаті люди, бо за привезенє треба добре заплатити. Тодї везуть образ на пишнім возї четвернею, а попереду їдуть їздцї верхом з відкритими головами. Буває нераз і так, що тота чудотворна ікона єсть і кілька днїв в дорозї а тодї на еї місце в каплици вивішують иньшу. В каплицї сїй буває що дня така ґлота, що кождий провідник, котрий веде туди чужинця, остерігає его перед злодіями.

Коли вже бесїда про сьвяті образи, то треба тут сказати дещо й про церкви. В Москві єсть не менше лиш 434 церков, 82 каплиць, 14 мужеских і 7 женьских монастирів і 23 кладовищ а з многими із тих сьвятих місць вяжуть ся важні, з декотрими навіть дуже сумні історичні спомини. До найкрасших належать слїдуючі: Успеньский собор на Кремли, збудований в роках 1475 — 1475 італїяньским будівничим Фіоравенті з Больонії на памятку перенесеня митрополита Петра до Москви. В сїй церкві коронують ся царі і висьвячують ся митрополити. Церков ся має пять бань, одну велику на 42 метрів в проміри і чотири малі по боках. Найкрасша і найвеличавійша зі всїх то Церков Спасителя, збудована в руках 1839 — 1883 на памятку освободженя Москви від Французів. Будова сеї церкви коштовала 15 мілїонів рублїв (37 і пів мілїона корон). Она має пять позолочуваних бань і стоїть серед красних плянтаций в Білім городї над самою рікою недалеко т. зв. великого Камінного моста (він був давнїйше камінний а тепер зелїзний), котрим переходить ся до девятої части міста за рікою, званої длятого Замоскворече. Одною і з найстарших церков єсть Архангельский собор на Кремли, оснований ще в 1333 р., а перебудований італїяньским будівничим Алефізіо Нові в роках 1505 — 1509. Тут знаходять ся гробницї всїх великих князїв і царів аж до Петра великого. Недалеко від сего собора єсть другий Благовіщеньский, давна домашна церков царів, збудована в 1397 р. а найстарша зі всїх єсть соборна церков на Кремли, звана Спас на бору, збудована ще в часах основаня Москви.

(Дальше буде).

вости видало до державних прокураторий розпоряджене, на основі котрого за хвилевий побут в громаді не може бути заряджене слідство.

— **В справі розсиланя почтою друків** оповіщує галицка дирекция почт і телеґрафів: Запримічено нераз, що загал не є достаточно обзнакомлений з приписами, після котрих за зниженою тарифою для друків можна почтою посилати тілько такі друки, котрих розмір в ніякім напрямі не переступає 45 цм., взглядно котрих довжина, коли мають форму рульову, при промірі 10 цм. не переступає 75 цм. Зокрема лучає ся часто, що календарі, котрі мають рівночасно служити за підкладки при писаню, а котрі звичайно розсилають купці своїм відбирателям при зміні року, переступають згадані розміри що до довжини, а в огляду на їх незначну вартість бувають пересилані почтою за оплатою після зниженої тарифи для друків і аж в послідній хвили, коли почтові уряди ті календарі від почтового транспорту яко друки виключають, відносять ся надавці до міністерства торговлї в просьбою о виїмкове увзгляднене переступленя допустимих розмірів, покликуючись на те, що ті календарі стратили би зовсім вартість, якби їх не можна розіслати за зниженою тарифою і в новорічнім часї. Однак міністерство торговлї рескриптом з дня 15 січня 1906 р. ч. 1877 II. заявило, що на будучність просьб таких з засади увзгляднити не буде, проте звертаєсь на ту обставину увагу загалу.

— **Дрібні вісти.** Населене міста Кракова після послїдного справозданя статистичного виносило з кінцем 1905 року 100.784 мешканців разом з войском. Мужчин було 49.606, а женщин 51.178. — З Парижа доносять, що в середу о годині 4-ій по полудни дало ся чути в околици Ґреноблї, в Савої, землетрясене. — В Монахові вела ся минувшого четверга карна розправа перед трибуналом судиїв присяжних. В часї розправи один з обжалованих кинув на промавляючого прокуратора д-ра Міллера тяжким молотком і небезпечно ранив его. — Депутация листоносів з цїлої Австриї була дня 6 с. м. в парляменті у всіх предсїдателїв клюбів і у п. Міністра торговлї. Депутация внесла петицию о поліпшене материяльного положеня листоносів. — Впреосьв. вірменьский архієпископ о. Теодорович виїхав зі Львова до Відня.

— **Убийство задля рабунку.** Перед кількома днями принесли віденьскі часописи вість — повторену і нами — що в місцевости Ґраксенталь в готели найдено труна молодої женщини. Підозріне о убийство упало на дві инші женщини, котрі з убитою прибули день перед там до готелю, а відтак в ночи від'їхали. В неділю удало ся віденьскій поліциї викрити, хто була убита і хто убийства допустив ся. Убита називає ся Мария Маєр. Она була кухаркою, але в послїдних часах не мала занятя, бо унаслїдила по родичах 10.000 корон і постановила з тих гроший жити, не вступаючи до служби. Та сума 10.000 корон привела дві сестри Фридриху і Марию Цельнер до убитя Маєрівної. Обі були служницями. Віденьска поліция арештувала обі убийниці в неділю по полудни, але они випирають ся злочину і кажуть, що Маєрівна допустила ся самоубийства.

— **Із Станиславова** пишуть: Заходом драматичного кружка тов. „Боян" в Станиславові відбуде ся в понеділок дня 22 с. м. в салї „Банку звязкового" (передтим „Royal") при ул. Собіского ч. 15 аматорске представлене 1-актових комедий: „Покій до винайму" А. Поплавского і „Невдала проба" З. Пшибильского. Ціни місць від 30 с. до 2 К. Початок о 7 год. Дохід на Захоронку. По представленю забава з танцями. Вступ 1 К.

— **Замах на бурмістра.** З Велье в Долїшній Австриї доносять, що сими днями стріляв там до бурмістра дра Шавера якийсь чоловік з револьвера і зранив его, а відтак сам собі відобрав житє. Поліция сконстатувала, що виновником замаху був один столяр, обурений на бурмістра, що яко адвокат вів справу его противника.

— **Самоубийство.** Онногди перед полуднем отруїла ся у Львові 23-лїтна Дора Герштталь, дочка торговельного агента. Причина самоубийства незвістна.

— **Кілько людий займає львівска громада.** Виданий сими днями на р. 1906 шематизм урядників, служачих і функционарів громади міста Львова виказує 1282 осіб, що суть на удержаню міста, а іменно 52 концептових урядників, 17 технїчних, 13 санїтарних, 49 рахункових і касових, 63 маніпуляцийних; персонал ґазового заведеня числить 132 особи; електричних заведень 219, днюрністів 86; постійних служачих 52; акцизових стражників 105; непостійних помпієрів 55 і т. д. Коли додати до того ще около 580 учителїв і учительок міских шкіл, то одержимо разом близько 1800 осіб, що мають постійне занятє на кошт громади. Численним також, але змінним єсть також склад замітаючих улиці і дорожних робітників.

— **Померли:** Андрей Бойко, студент IV. року фільософії, родом з Буцнева, коло Тернополя, дня 6 с. м., в головнім шпитали у Львові; — Мария Олена Онищишин, учителька в Велдїжи, дня 30 січня у Львові, в 21-ім роцї житя; — Наталя Богачевска, дочка бл. п. Петра Богачевского, б. пароха в Вибудові, дня 27 січня, в домі свого вуйка о. Тарнавского в Манаєві; — о. Антін Купиньский, парох в Креховичах, перегиньского деканата, дня 3 с. м., в 62-ім роцї житя.

Курс львівский.

Для 7-го лютого 1906.	Платять K c	Жадають K c
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	552·—	562·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	260·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясн	580·—	586·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	300·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	111·50	—·—
Банку гіпот 4½%	100·60	101·30
4½% листи застав. Банку краєв.	101·30	—·—
4% листи застав. Банку краєв. .	99·20	99·90
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	99·50	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	99·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	99·—	99·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·70	100·40
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	100·80	101·50
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	99·—	99·70
Позичка краєв. в 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	99·30	100·—
„ м. Львова 4% по 200 кор.	97·50	98·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	90·—	98·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	52·—	54·—
Угорскі черв. хреста . .	33·30	35·30
Італїянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	57·—	63·—
Базиліка 10 кор. . .	25·50	27·50
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·24	11·41
Рубель паперовий	2·49	2·50
100 марок нїмецких	117·—	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

Телеґрами.

Відень 8 лютого. На нинїшнім засїданю палати послів ухвалено в третім читаню закон о обезпеченю приватних урядників, а відтак приступлено до дискусиї над законом о охоронї краєвої продукциї хмелю.

Альґесірас 8 лютого. (А. Гав.) Положене незмінене. Наради делеґатів о найважнїйших справах застрягли мабуть з причини, що нїмецкі делеґати ждуть на зажадані інструкциї.

Петербург 8 лютого. В цїли удержаня спокою в Москві вислано там знову богато войска, а також оренбурских козаків. На Московско-курскій зелїзници експедіовано на Сибір три ваґони з полїтичними виновниками.

Тифліс 8 лютого. (П. Аґ.). Житє в Суши вертає до нормального ходу; сполучене межи поодинокими частями міста привернено. Після вістий з Баку з'їзд промисловців нафтових відбуде ся там з початком марта.

Коньске (радомска ґубернія) 8 лютого. В ночи з 6 на 7 с. м. убито офіцира вітебского полку Чарнецкого в его помешканю.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).